

NORWEGIAN A2 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
NORVEGIEN A2 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
NORUEGO A2 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning)

Lundi 19 mai 2003 (matin)

Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- The Bokmål version is followed by the Nynorsk version.
- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Choose either the Bokmål version or the Nynorsk version.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- La version en Bokmål est suivie de la version en Nynorsk.
- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Choisir ou la version en Bokmål ou la version en Nynorsk.
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A soit la section B. Écrire un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- La versión en Bokmål es seguida por la versión en Nynorsk.
- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Elija la versión en Bokmål o la versión en Nynorsk.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

NORWEGIAN A2 – BOKMÅL VERSION
NORVEGIEN A2 – VERSION EN BOKMÅL
NORUEGO A2 – VERSIÓN EN BOKMÅL

Velg enten del A eller del B.

DEL A

Analyser og sammenlign de følgende to tekster:

Diskuter likheter og forskjeller mellom tekstene og deres tema(er). Inkluder kommentarer til måten forfatterne bruker elementer som struktur, stemning, bilder og andre stilistiske virkemidler for å få fram sitt budskap.

Tekst 1 (a)

En appell om integrering

Kamerater. I det norske samfunnet er det i dag mange sterke meninger om trønderne.

Norge har for lenge siden innført trønderstopp, men likevel går integreringen av trønderne altfor tregt. Og det hjelper ikke så mye at trønderne i utgangspunktet kom hit for å ta de jobbene bergenserne ikke ville ha.

- 5 Det er viktig at man ikke ser på trønderne som en ensartet gruppe. Folk må forstå at det er stor forskjell på førstegenerasjons- og annengenerasjons-trøndere. Da førstegenerasjons-trønderne ble invitert hit, kom de med en helt egen kultur. Språket deres er det ikke mange av oss som forstår, og i tillegg hadde de både bart og hvite tennis-sokker. Svært mange av oss innfødte syntes dette var veldig fremmedartet, og vi må innrømme at
- 10 vi har beholdt disse fordommene fram til i dag.

Annengenerasjons-trønderne er blitt mer integrert, slik at de for eksempel har beholdt barten, men kuttet ut de hvite tennissokkene. Disse unge faller ofte mellom to stoler, ettersom de ikke helt vet om de hører hjemme blant trønderne eller hos oss.

- 15 Dessuten er det slik at massemediene er med på å opprettholde fordommene mot trønderne. Hver gang det skjer noe tull i byen, skriver avisene at det var "en gjeng ungdommer av trøndersk opprinnelse". Dette bidrar til å øke den generelle trønderfrykten i samfunnet.

- For å lette integreringen kan vi sette inn enkle tiltak. Det er særdeles viktig at trønderne får beholde sin egen kultur. Man kan for eksempel arrangere "trønder-kvelder" på jobben
- 20 – der de får spise mat som de liker, som trønderfår og trøndersodd. Vi vil også gå inn for at de får drikke hjemmebrent på jobben, "karsk". Det er også viktig for identitetsfølelsen deres å få høre på sin egen musikk.

- Musikken deres heter DDE eller Terje Tysland. De må også få lov til å synge nasjonalsangen sin, nemlig den som går sånn: "Å Rosenborg, å Rosenborg-åhey-åhey-åhey-åhå-ååå!" Dette er trivselsmomenter som vil bidra til en raskere integrering. Et samfunn som skjønner dette, vil straks få mye mer glede av trønderne sine. Og jeg gjentar: Det aller viktigste er at samfunnet slutter å se på alle disse menneskene som en ensartet gruppe. Kamerater – hver trønder er unik!

- 25 Mange er engstelige for at det skal bli for mange trøndere. At de skal overta hele samfunnet. Det er helt feil. Den eneste trusselen er at de alltid banker Vålerenga i fotball. Men det gjør jo alle.
- 30

Jeg vil avslutningsvis oppfordre alle til å kjøpe jakkemerker med ”Ikke mobb trønder’n min” og ”Ja, til trøndersk fellesskap”. Inntektene av salget går til Trøndermisjonen, som gjør en fantastisk innsats. For de som er interessert, er det også mulig å adoptere en
35 trønder. Det koster så lite - men gir så mye. Takk for oppmerksomheten!

Shabana Rehman *En appell om integrering* fra ”Henne” nr. 12. 2000

Shabana Rehman er politiker, forfatter og stand-upkomiker med en ironiserende tone i tekstene sine.
Hun har pakistansk bakgrunn.

Tekst 1 (b)

Typisk innvandrere

- Nordmenn tror de er best i verden, sier Helene Bakke (60). Hun sitter i butikken sin, som selger kompe, fiskeboller og alt annet man kan komme til å ønske seg av norsk mat. – Det trodde jeg også da jeg kom fra Norge i 1958. Italienerne ville vi ikke ha noe med å gjøre. Vi mente katolikkene var helt forapt. Vi blandet oss ikke med noen andre grupperinger.
- 5 Vi holdt oss mest for oss selv i våre egne helnorske grupper, sier hun.
 ”Lapskaus Avenue” ble 8th Avenue kalt den gangen. Snakker du med norskamerikanere som har opplevd 1950-årene, vil de huske at de kunne gå ned hele denne streeten uten å høre annet tungemål enn norsk. Overalt var det norske barer og butikker. På 1930-tallet ble det talt 63 000 første- og annengenerasjons nordmenn i Bay Ridge, 60 prosent av dem
- 10 var født i Norge. Innvandringen fortsatte opp gjennom 50-tallet. Brooklyn, med senter i Bay Ridge, hadde den største urbane norsk-amerikanske befolkning i USA. De var sjømenn og snekkere. De kom til Bay Ridge, tok kontakt med venner eller slektninger og fikk jobb på arbeidsplasser med bare nordmenn. Ungene gikk på skoler med stort overtall av norske elever, de hadde norske venner og lærere som snakket norsk. De stiftet sine
- 15 egne organisasjoner. Det var danselag, kulturelle grupper, kirkegrupper, sportsklubber og kor. Sons of Norway arrangerte fester to ganger i uken, hvor unge nordmenn traff hverandre og giftet seg.
 Og de giftet seg i sine egne kirker bygget av norske snekkere.
 Vi hadde allmøter med prester som kom over fra Norge. Det var stappfullt, minnes
- 20 Norma Andreassen (74). Hun sitter i First Evangelical Free Church. ”Det norske leseværelset” står det på døren. Hit kommer ekte nordmenn to ganger i uken. De spiser julekake med brunost og leser fra Bibelen på norsk og dessuten lokalavisene, eller ”papirane” som de kaller dem.
 Og de minnes Norge. Norge med nødsarbeid og rasjonering, Norge som var ødelagt av
- 25 krigen, Norge hvor det var umulig å få seg arbeid, og folk reiste ut i flokkevis.
 - Dette er mitt første amerikaminne: Vi kom inn med Amerikabåten, og det var for retninger der, og de solgte frukt, og jeg sa til onkelen min som bodde her fra før, at ”Vi må kjøpe noe frukt!” Men onkelen lo og sa: Her i Amerika får man frukt hver dag, her,” forteller Else Botne (66).
- 30 -Norge var et fattig land. Folk var vant til å streve, sier Thoralf Tobiasen. Han og kona Margit hører på norsk radio hver dag. En dag ble det meldt at det var funnet olje i Norge. Tobiasen ringte til en kamerat og sa: ”Nå begynner en ny epoke i Norgeshistorien.” Slik begynte også en ny epoke i Bay Ridge, for straks begynte folk å flytte tilbake.

Simen Sætre *Typisk innvandrere!* Aftenposten, lørdag 4. august 2001

Blank page
Page vierge
Página en blanco

DEL B

Analysér og sammenlign de følgende to tekster:

Diskuter likheter og forskjeller mellom tekstene og deres tema(er). Inkluder kommentarer til måten forfatterne bruker elementer som struktur, stemning, bilder og andre stilistiske virkemidler for å få fram sitt budskap.

Tekst 2 (a)

Om kvelden

Om kvelden.

Ut av byen brummar
det rullande sitjehuset vårt: bussen.

Inni oss er vi sand utan timeglas.

5 Vi har ingenting usagt.

Om kvelden.

Bak oss blir det buande folk i villaer fulle av lys.

Om bord på ferjer og brummande opp på land med eit gyng.

Stille i bussen.

10 Vi er dei sanne vener

av Daimler & Bentz og Diesel og Scania Vabis og Büssing.

Om kvelden.

Seint

flyt den djupe filmen

15 om vegger

forbi innom tjukke augnelok.

Om kvelden.

Når den store dieselen pustar oss

rullande langt

20 ut i provinsen.

Om kvelden.

Om kvelden.

Når ryggen til buss-sjåføren ein skugge

mot frontruta framme der vegen opplyst av lyktene

25 lagd under utan vi ser.

Vår sand renn tungt i oss nå.

Over sjåføren blenkar det svart to lange speglar.

Mellom dei lyser punktvis elektrisk ei talskive

frå ei klokke innfelt i veggen

30 bak mot passasjerane og mot veggen som kverv i bakruta.

Vi ville trudd noko om den.

Om ikkje.
Om ikkje det var.
Om ikkje det nå var
35 uinteressant kvar vi reiste.
Om kvelden

Einar Økland *Om kvelden* fra Vandredueene, 1968

Tekst 2 (b)

- Han sitter der allerede. Ved det samme bordet som i går. Det samme bordet som forleden dag og dagene før. Ved vinduet. Slipset er grått i dag. Med duse blå prikker.
- Han ser ikke opp, men hun vet at han ser henne. Kjenner at han ser, fornemmer henne uten å løfte blikket, uten å flytte øynene fra avisa som ligger pent brettet ved sida av tallerkenen. Han leser alltid mens han spiser. Leser langsomt og bretter avisa når han er ferdig med ei halv side. Fortsetter. Han spiser rolig og pent og trykker servietten lett mot leppene når han er ferdig. Så går han til disken og henter kaffe og et stykke kake. Etter kakestykket tar han fram sigarettene. Han tenner seg en filtersigarett og røyker den i lange, djupe drag. Blikket glir umerkelig langs spaltene. Han har allverdens tid. Det kan ikke være noen som venter på han. Han sitter en uendelighet med ei eneste side.
- Hun spiser stekt fisk med hender som skjelver lett. Den har ingen smak, men den metter. Hun anstrenger seg for å spise sakte. Tygger omhyggelig. Utsetter. I dag skal hun gjøre det. I dag. Etter fisken. Etter kaffen. Eller under kaffen. Helst da. Hun skal bøye seg rolig til side, smile en anelse og si: "Unnskyld, kan jeg låne fyrstikkene?"
- Hun har motet seg opp lenge nok. Øvd seg. Sagt disse enkle ordene for seg sjøl til alle døgnets tider, alle steder. På kjøkkenet når hun har stelt i stand frokost til seg, i entreen ved speilet før hun har gått til jobben, på badet, i senga, i stua. Hun har travet fram og tilbake og øvd seg på forskjellige miner, med smil, uten smil, med pause etter unnskyld – og uten. Ordene sitter der nå. Ferdig pusset og klare til bruk.
- Fisken sveller i munnen. Potetene er tunge å tygge. Hun svelger anstrengt og skyver fra seg tallerkenen med halvspist porsjon. Reiser seg. For brått. For lite grasiøst. Støter mot bordet så bestikket klirrer mot tallerkenen. Hun blir varm, rød, trekker i kjolen. Stoffet har så lett for å henge seg opp på hoftene. Hun går så ledig hun kan mot disken. Får sin kopp svart kaffe og begir seg den lange veien tilbake. Hun konsentrer seg om ikke å søle kaffe på fatet. Holder blikket fast ved koppen mens hun beveger seg mot bordet. Varmen slår opp mot ansiktet i bølger.
- Han røyker. Det er den første sigaretten ennå. Han tar som regel to. Hun kremter. Hun tar opp handveska. Roter og leter og blar. Håret faller ned i den fuktige panna. Det pipler fram over neserota. Klør. Hun vender seg halvt mot bordet hans. Fuglehjertet hamrer.
- Hun sier rustent, kanskje litt for fort, for utydelig:- Unnskyld, kan jeg ...
- Stemmen skjelver, sprekker. Han ser opp. Ser rett på henne, gjennom henne, oppløser henne med store pupiller som flyter ut og blir svarte sug. Han smiler. Smiler stort og strålende. Hun kremter g fortsetter:- Kan jeg...vil du...skal vi gå?

Laila Stien : Utdrag fra novellen *Fyr fra Fuglan veit*, 1984

NORWEGIAN A2 – NYNORSK VERSION
NORVEGIEN A2 – VERSION EN NYNORSK
NORUEGO A2 – VERSIÓN EN NYNORSK

Vel anten del A eller del B.

DEL A

Analyser og samanlikn dei to fylgjande tekstane:

Diskuter likskapar og skilnader mellom tekstane og temaet deira. Ta med kommentarar til måten forfattarane brukar element som struktur, stemning, bilete og andre stilistiske virkemiddel for å få fram budskapet sin.

Tekst 1 (a)

En appell om integrering

Kamerater. I det norske samfunnet er det i dag mange sterke meninger om trønderne.

Norge har for lenge siden innført trønderstopp, men likevel går integreringen av trønderne altfor tregt. Og det hjelper ikke så mye at trønderne i utgangspunktet kom hit for å ta de jobbene bergenserne ikke ville ha.

- 5 Det er viktig at man ikke ser på trønderne som en ensartet gruppe. Folk må forstå at det er stor forskjell på førstegenerasjons- og annengenerasjons-trøndere. Da førstegenerasjons-trønderne ble invitert hit, kom de med en helt egen kultur. Språket deres er det ikke mange av oss som forstår, og i tillegg hadde de både bart og hvite tennis-sokker. Svært mange av oss innfødte syntes dette var veldig fremmedartet, og vi må innrømme at
- 10 vi har beholdt disse fordommene fram til i dag.

Annengenerasjons-trønderne er blitt mer integrert, slik at de for eksempel har beholdt barten, men kuttet ut de hvite tennissokkene. Disse unge faller ofte mellom to stoler, ettersom de ikke helt vet om de hører hjemme blant trønderne eller hos oss.

- 15 Dessuten er det slik at massemediene er med på å opprettholde fordommene mot trønderne. Hver gang det skjer noe tull i byen, skriver avisene at det var "en gjeng ungdommer av trøndersk opprinnelse". Dette bidrar til å øke den generelle trønderfrykten i samfunnet.

For å lette integreringen kan vi sette inn enkle tiltak. Det er særdeles viktig at trønderne får beholde sin egen kultur. Man kan for eksempel arrangere "trønder-kvelder" på jobben

20 - der de får spise mat som de liker, som trønderfår og trøndersodd. Vi vil også gå inn for at de får drikke hjemmebrent på jobben, "karsk". Det er også viktig for identitetsfølelsen deres å få høre på sin egen musikk.

- 25 Musikken deres heter DDE eller Terje Tysland. De må også få lov til å synge nasjonalsangen sin, nemlig den som går sånn: "Å Rosenborg, å Rosenborg-åhey-åhey-åhey-åhå-ååå!" Dette er trivselsmomenter som vil bidra til en raskere integrering. Et samfunn som skjønner dette, vil straks få mye mer glede av trønderne sine. Og jeg gjentar: Det aller viktigste er at samfunnet slutter å se på alle disse menneskene som en ensartet gruppe. Kamerater - hver trønder er unik!

- 30 Mange er engstelige for at det skal bli for mange trøndere. At de skal overta hele samfunnet. Det er helt feil. Den eneste trusselen er at de alltid banker Vålerenga i fotball. Men det gjør jo alle.

Jeg vil avslutningsvis oppfordre alle til å kjøpe jakkemerker med ”Ikke mobb trønder’n min” og ”Ja, til trøndersk fellesskap”. Inntektene av salget går til Trøndermisjonen, som gjør en fantastisk innsats. For de som er interessert, er det også mulig å adoptere en
35 trønder. Det koster så lite - men gir så mye. Takk for oppmerksomheten!

Shabana Rehman *En appell om integrering* fra ”Henne” nr. 12. 2000

Shabana Rehman er politiker, forfatter og stand-upkomiker med en ironiserende tone i tekstene sine.
Hun har pakistansk bakgrunn.

Tekst 1 (b)

Typisk innvandrere

- Nordmenn tror de er best i verden, sier Helene Bakke (60). Hun sitter i butikken sin, som selger kompe, fiskeboller og alt annet man kan komme til å ønske seg av norsk mat. - Det trodde jeg også da jeg kom fra Norge i 1958. Italienerne ville vi ikke ha noe med å gjøre. Vi mente katolikkene var helt fortapt. Vi blandet oss ikke med noen andre grupperinger.
- 5 Vi holdt oss mest for oss selv i våre egne helnorske grupper, sier hun.
 "Lapskaus Avenue" ble 8th Avenue kalt den gangen. Snakker du med norskamerikanere som har opplevd 1950-årene, vil de huske at de kunne gå ned hele denne streeten uten å høre annet tungemål enn norsk. Overalt var det norske barer og butikker. På 1930-tallet ble det talt 63 000 første- og annengenerasjons nordmenn i Bay Ridge, 60 prosent av dem
- 10 var født i Norge. Innvandringen fortsatte opp gjennom 50-tallet. Brooklyn, med senter i Bay Ridge, hadde den største urbane norsk-amerikanske befolkning i USA. De var sjømenn og snekkere. De kom til Bay Ridge, tok kontakt med venner eller slektninger og fikk jobb på arbeidsplasser med bare nordmenn. Ungene gikk på skoler med stort overtall av norske elever, de hadde norske venner og lærere som snakket norsk. De stiftet sine
- 15 egne organisasjoner. Det var danselag, kulturelle grupper, kirkegrupper, sportsklubber og kor. Sons of Norway arrangerte fester to ganger i uken, hvor unge nordmenn traff hverandre og giftet seg.
 Og de giftet seg i sine egne kirker bygget av norske snekkere.
 Vi hadde allmøter med prester som kom over fra Norge. Det var stappfullt, minnes Norma
- 20 Andreasen (74). Hun sitter i First Evangelical Free Church. "Det norske leseværelset" står det på døren. Hit kommer ekte nordmenn to ganger i uken. De spiser julekake med brunost og leser fra Bibelen på norsk og dessuten lokalavisene, eller "papirane" som de kaller dem.
 Og de minnes Norge. Norge med nødsarbeid og rasjonering, Norge som var ødelagt av
- 25 krigen, Norge hvor det var umulig å få seg arbeid, og folk reiste ut i flokkevis.
 -Dette er mitt første amerikaminne: Vi kom inn med Amerikabåten, og det var for retninger der, og de solgte frukt, og jeg sa til onkelen min som bodde her fra før, at "Vi må kjøpe noe frukt!" Men onkelen lo og sa: Her i Amerika får man frukt hver dag, her," forteller Else Botne (66).
- 30 -Norge var et fattig land. Folk var vant til å streve, sier Thoralf Tobiasen. Han og kona Margit hører på norsk radio hver dag. En dag ble det meldt at det var funnet olje i Norge. Tobiasen ringte til en kamerat og sa: "Nå begynner en ny epoke i Norgeshistorien." Slik begynte også en ny epoke i Bay Ridge, for straks begynte folk å flytte tilbake.

Simen Sætre *Typisk innvandrere!* Aftenposten, lørdag 4. august 2001

Blank page
Page vierge
Página en blanco

DEL B

Analyser og samanlikn dei to fylgjande tekstane:

Diskuter likskapar og skilnader mellom tekstane og temaet deira. Ta med kommentarar til måten forfattarane brukar element som struktur, stemning, bilete og andre stilistiske virkemiddel for å få fram budskapen sin.

Tekst 2 (a)

Om kvelden

Om kvelden.

Ut av byen brummar
det rullande sitjehuset vårt: bussen.

Inni oss er vi sand utan timeglas.

5 Vi har ingenting usagt.

Om kvelden.

Bak oss blir det buande folk i villaer fulle av lys.

Om bord på ferjer og brummande opp på land med eit gyng.

Stille i bussen.

10 Vi er dei sanne vener

av Daimler & Bentz og Diesel og Scania Vabis og Büssing.

Om kvelden.

Seint

flyt den djupe filmen

15 om vegger

forbi innom tjukke augnelok.

Om kvelden.

Når den store dieselen pustar oss

rullande langt

20 ut i provinsen.

Om kvelden.

Om kvelden.

Når ryggen til buss-sjåføren ein skugge

mot frontruta framme der vegen opplyst av lyktene

25 lagd under utan vi ser.

Vår sand renn tungt i oss nå.

Over sjåføren blenkar det svart to lange speglar.

Mellom dei lyser punktvis elektrisk ei talskive

frå ei klokke innfelt i veggen

30 bak mot passasjerane og mot veggen som kverv i bakruta.

Vi ville trudd noko om den.

Om ikkje.
Om ikkje det var.
Om ikkje det nå var
35 uinteressant kvar vi reiste.
Om kvelden

Einar Økland *Om kvelden* fra Vandredueene, 1968

Tekst 2 (b)

- Han sitter der allerede. Ved det samme bordet som i går. Det samme bordet som forleden dag og dagene før. Ved vinduet. Slipset er grått i dag. Med duse blå prikker. Han ser ikke opp, men hun vet at han ser henne. Kjenner at han ser, fornemmer henne uten å løfte blikket, uten å flytte øynene fra avisa som ligger pent brettet ved sida av tallerkenen. Han leser alltid mens han spiser. Leser langsomt og bretter avisa når han er ferdig med ei halv side. Fortsetter. Han spiser rolig og pent og trykker servietten lett mot leppene når han er ferdig. Så går han til disken og henter kaffe og et stykke kake. Etter kakestykket tar han fram sigarettene. Han tenner seg en filtersigarette og røyker den i lange, djupe drag. Blikket glir umerkelig langs spaltene. Han har allverdens tid. Det kan ikke være noen som venter på han. Han sitter en uendelighet med ei eneste side.
- Hun spiser stekt fisk med hender som skjelder lett. Den har ingen smak, men den metter. Hun anstrenger seg for å spise sakte. Tygger omhyggelig. Utsetter. I dag skal hun gjøre det. I dag. Etter fisken. Etter kaffen. Eller under kaffen. Helst da. Hun skal bøye seg rolig til side, smile en anelse og si: "Unnskyld, kan jeg låne fyrstikkene?"
- Hun har motet seg opp lenge nok. Øvd seg. Sagt disse enkle ordene for seg sjøl til alle døgnets tider, alle steder. På kjøkkenet når hun har stelt i stand frokost til seg, i entreen ved speilet før hun har gått til jobben, på badet, i senga, i stua. Hun har travet fram og tilbake og øvd seg på forskjellige miner, med smil, uten smil, med pause etter unnskyld - og uten. Ordene sitter der nå. Ferdig pusset og klare til bruk.
- Fisken sveller i munnen. Potetene er tunge å tygge. Hun svelger anstrengt og skyver fra seg tallerkenen med halvspist porsjon. Reiser seg. For brått. For lite grasiøst. Støter mot bordet så bestikket klirrer mot tallerkenen. Hun blir varm, rød, trekker i kjolen. Stoffet har så lett for å henge seg opp på hoftene. Hun går så ledig hun kan mot disken. Får sin kopp svart kaffe og begir seg den lange veien tilbake. Hun konsentrer seg om ikke å søle kaffe på fatet. Holder blikket fast ved koppen mens hun beveger seg mot bordet. Varmen slår opp mot ansiktet i bølger.
- Han røyker. Det er den første sigaretten ennå. Han tar som regel to. Hun kremter. Hun tar opp handveska. Roter og leter og blar. Håret faller ned i den fuktige panna. Det pipler fram over neserota. Klør. Hun vender seg halvt mot bordet hans. Fuglehjertet hamrer.
- Hun sier rustent, kanskje litt for fort, for utydelig:- Unnskyld, kan jeg ...
- Stemmen skjelder, sprekker. Han ser opp. Ser rett på henne, gjennom henne, oppløser henne med store pupiller som flyter ut og blir svarte sug. Han smiler. Smiler stort og strålende. Hun kremter g fortsetter:- Kan jeg...vil du...skal vi gå?

Laila Stien: Utdrag fra novellen *Fyr fra Fuglan veit*, 1984